

Վահան Թերեյան

Քեզմե ոչինչ

Քեզմե ոչինչ, ինձմե՝ ամեն բան, ամեն .
Քեզմե միայն խաղաղություն, լուրջություն,
Մինչ իմ սրտիս մեջ ժպիտներ կիսաարթուն՝
Դատապարտված, նորեն մահվան կապասեն . . .

Դուն չես գիտեր, ի՞նչպես գիտնալ դուն կրրնաս,
Թե ինձ համար շատ ավելին ես քեզմե,
Իմ կարոտս ես, որ գիս մեղմիվ կսփոփե,
Իմ մթությունս, որ իբրև լույս կիջնե վրաս . . .

— Ո՛վ սերրդ իմ, մինակ, առանց վայելքի,
Եվ փոքրագույն առանց հույսի մը անգամ,
Մահվան արև, որ հոգվույս դեմ կծագի . . .

Ի՛նչ փույթ . նորեն ես ընդատաջ քեզ կուգամ
Ու կխնդրեմ, ես կխնդրեմ այս միայն,
Որ իմ սրտիս միշտ ցանկալի պահես զայն . . . :